

indkomstoverførsler, punkteres denne myte totalt. En dansk lønmodtager har det suverænt laveste rådighedsbeløb i forhold til bruttoindtjeningen, hvis man sammeligner med de øvrige OECD-lande.

Fremskridtspartiet har i adskillige år plæderet for lavere skatter. Det gør vi også i år. Men vore forslag til skattelettelse for 1993 er udformet med et særligt strategisk sigte, der både tager højde for den nuværende ledighedsudvikling og de langsigtede muligheder for at påvirke det omtalte adfærdsmønster, der i dag er forvredet af det høje skattniveau. Vi har derfor sammensat skattelettelserne på en sådan måde, at de tilgodeser en række kortsigtede såvel som langsigtede målsætninger.

2.1. 60.000 kr. skattefrit.

Den skattefrie bundgrænse skal forhøjes fra de nuværende ca. 30.000 kr. til 60.000 kr. Det betyder, at alle kan tjene 60.000 kr., før de skal betale skat.

Forhøjelsen af bundgrænsen til 60.000 kr. betyder, at alle – uanset indkomst – får en forbedret privatøkonomi på ca. 15.000 kr. om året efter skat! Det giver over 1.000 kr. mere i lønposen HVER måned.

En forhøjelse af bundgrænsen vil mest hjælpe personer og familier med lave indkomster. Skattelettelsen er derfor en velfortjent håndsækning til de dårligst stillede i samfundet.

Skattelettelsen vil betyde flere penge til forbrug. Større forbrug betyder flere i arbejde. Både i handel og produktion vil et øget forbrug betyde øjeblikkeligt arbejde til titusinder af de nuværende arbejdsløse.

Skattelettelsen skal finansieres – ikke med andre eller højere skatter – men ved fornuftige og realistiske ændringer og et mindre forbrug i den offentlige sektor. I forbindelse med overenskomstforhandlinger er det muligt at udnytte denne bundgrænseforhøjelse til at begrænse stigningen i arbejdsgivernes (offentlige som private) lønudgifter, mens lønmodtagerne også kan få deres nettoløn forhøjet.

Den skattefrie bundgrænse eller personfradraget forhøjes fra de nuværende ca. 30.000 kr. til 60.000 kr. Det betyder, at antallet af personer, der ikke skal betale indkomstskat, stiger fra ca. 636.000 til skønsmæssigt 1.135.000. Det er i overensstemmelse med Fremskridtspartiets princip om, at man ikke skal beskattes af en indkomst, man ikke kan leve af.

Den foreslåede forhøjelse vil umiddelbart føre til et bruttoprovenutab på ca. 53 mia. kr., der fordeler sig med ca. 20 mia. kr. til staten, 10 mia. kr. til amterne og 23 mia. kr. til kommunerne. Den endelige fordeling af provenutabet vil blive fastsat under forhandlinger med amter og kommuner. I dette oplæg sker der en delvis kompensation over bloktilskuddene til kommunerne.

Forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse vil opfylde to væsentlige formål:

- * Det private merforbrug vil øge omsætningen inden for detailhandel, byggeri og håndværk. Det vil ud fra et meget forsigtigt skøn give 40.000 nye arbejdspladser i 1993. For hver person, der går fra ledighed over i beskæftigelse, vil det offentlige i gennemsnit opnå en budgetforbedring på ca. 250.000 kr. Besparselsen er sammensat af henholdsvis dagpengeudgiften, det øgede skattegrundlag og en reduceret belastning af det offentlige aktiveringssystem. Først i 1994 opnås der en helårsvirkning, der skønsmæssigt vil skabe 75.000 nye job, alene som følge af et stigende privatforbrug.
- * Skattelettelsen vil – kombineret med en justering af de indtægtsbestemte sociale ydelser – bidrage til en positiv adfærdspåvirkning. Personer, der befinder sig i marginalgruppen, vil have en tilskyndelse til at komme i beskæftigelse, fordi samspilsproblemet ikke længere udgør en barriere for en permanent indkomstforbedring.

2.2. Ophævelse af 6 pct.-skatten.

Den såkaldte 6 pct.-skat, der betales af indkomster over 162.330 kr., fjernes med virkning fra skatteåret 1993. Skatten er på ingen måde en rigmandsskat, idet godt 1,5 millioner lønmodtagere hvert år når over den omtalte indkomstgrænse. Endvidere udgør skatten kun 1,5 pct. af de samlede offentlige udgifter, hvilket slet ikke står i forhold til de skadevirkninger, skatten har.